

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PITEȘTI
 Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie
 Operator date 3918

Dosar nr.1252/109/2013

DECIZIE PENALĂ NR. 358/A
Ședința publică din data de 18 iunie 2014

Curtea constituită din:

Președinte: Elena Minodora Rusu

Judecător: Anda Mihaela Pluteanu

Grefier: Victorita Gheorghe

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești reprezentat prin
 procuror: Ana Maria Trăilă

Pe rol fiind pronunțarea asupra apelurilor declarate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL ARGEȘ, de inculpatul CIOACĂ CONSTANTIN CRISTIAN, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor prev. și ped. de art.174 Cod penal, art.175 lit.c Cod penal și art.319 Cod penal cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal, de părțile civile GHINESCU EMILIA, GHINESCU ROBERT CONSTANTIN și de partea civilă minoră CIOACĂ PATRICK-MATEI, prin curatorul special avocat Ghimiș Mihai Cristian, împotriva sentinței penale nr.675 din data de 02 iulie 2013, pronunțată de Tribunalul Argeș în dosarul nr. 1252/109/2013.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 2014, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de amânare a pronunțării de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie. Instanța, pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise la dosarul cauzei și având nevoie de mai mult timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la datele de 27 mai 2014, 4 iunie 2014, 18 iunie 2014, iar în urma deliberării a pronunțat următoarea soluție.

CURTEA,

Asupra apelurilor penale formulate, deliberând, constată:

Prin sentința penală nr. 675 din 2 iulie 2013 pronunțată de Tribunalul Argeș, s-au respins cererile părților civile Ghinescu Emilia și Ghinescu Constantin Robert, de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prev. și ped. de art. 174 rap. la art.175 alin.1 lit.c Cod penal în infracțiunea prev. și ped. de art. 174 rap. la art. 176 alin.1 lit. a Cod penal, respectiv în infracțiunea prev. și ped. de art. 174 rap. la art. 175 alin.1 lit. a și c Cod penal.

S-a respins cererea inculpatului de revocare a măsurii arestării preventive.

A fost condamnat inculpatul Cioacă Constantin Cristian la:

-21 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a, b, d și e Cod penal., pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat prev. și ped. de art.174 rap. la art.175 alin.1 lit.c Cod penal;

-2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de profanare de morminte prev. și ped. de art.319 Cod penal.

În baza disp. art. 33, art. 34 și art. 35 Cod penal, s-au contopit pedepsele și s-a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 21 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a, b, d și e Cod penal, sporită cu 1 an închisoare; în total s-a stabilit ca inculpatul va executa 22 ani închisoare în condițiile art. 57 Cod penal și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 alin.1 lit. a teza a II-a, b, d și e Cod penal.

În baza disp.art. 71 alin.1 și 2 Cod penal, s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin.1 lit. a teza a II-a, b, d și e Cod penal.

În baza disp.art. 357 alin.2 lit.b și art.350 alin.1 C.pr.penală, s-a menținut măsura arestării preventive a inculpatului.

În baza disp. art. 357 alin.2 lit.a Cod procedură penală și art. 88 Cod penal, s-a dedus din pedeapsa principală aplicată inculpatului perioada de reținere de 24 de ore, de la 19.09.2007 la 20.09.2007, și perioada de arest preventiv, începând cu data de 05.12.2012, la zi.

În baza disp. art. 14 și art. 346 C.pr.penală, s-au admis, în parte, acțiunile civile și a fost obligat inculpatul la plata despăgubirilor civile după cum urmează:

- echivalentul în lei al sumei de 100.000 Euro la data plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Ghinescu Emilia;

- echivalentul în lei al sumei de 50.000 Euro la data plății, cu titlu de daune morale către partea civilă Ghinescu Constantin Robert;

- echivalentul în lei al sumei de 100.000 Euro la data plății, cu titlu de daune morale, și suma de 880 lei prestație periodică lunară, începând cu data de 30.08.2007 și până la încetarea stării de nevoie, către partea civilă Cioacă Patrick-Matei, prin curator special, avocat Ghimiș Mihai din Baroul de Avocați Argeș.

În baza disp. art. 357 alin. 2 lit c C.pr.penală, s-a menținut măsura sechestrului asigurător instituit prin ordonanța nr. 1249/P/2007 din 23.06.2008 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, asupra imobilului situat în municipiul Brașov, str. Gloriei, nr. 10, bl. 328A, ap.9, jud. Brașov.

În baza disp. art. 357 alin. 2 lit. c și art.163 Cod pr.penală, s-a instituit măsura sechestrului asigurător asupra imobilului situat în municipiul Brașov, str. Iuliu Maniu, nr. 68, bl. 3, sc. B, ap. 7, jud. Brașov.

În baza disp. art. 191 C.pr.penală, a fost obligat inculpatul la 135.000 lei cheltuieli judiciare către stat, din care 125.000 lei cheltuieli judiciare la urmărirea penală și 200 lei remunerație curator special avocat Ghimiș Mihai, care s-a dispus a fi avansați din fondurile speciale ale Ministerului Justiției .

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut, că prin rechizitoriul nr. 1249/P/2007 din 30.01.2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpatului Cioacă Constantin Cristian, pentru săvârșirea infracțiunilor de omor calificat prev. și ped. de art. 174 rap. la art. 175 alin. 1 lit.c Cod penal și de profanare de morminte prev. și ped. de art. 319 Cod penal.

În esență, prin actul de sesizare a instanței s-a reținut, că în noaptea de 29/30.08.2007, inculpatul Cioacă Constantin Cristian a ucis pe soția sa, victima Ghinescu Elodia Marilena, a deposedat cadavrul victimei și a ascuns rămășițele pământești ale acesteia.

În lipsa cadavrului, victima a fost declarată dispărută prin sentința civilă nr. 1435/12.07.2009 pronunțată de Judecătoria Brașov, iar prin sentința civilă nr. 13072/08.11.2011, pronunțată de aceeași instanță, s-a dispus declararea judecătorească a morții victimei; pe numele victimei a fost emis certificatul de deces seria DZ nr. 363590 de Primăria Municipiului Câmpulung, județul Argeș.

Inculpatul a fost reținut timp de 24 ore, de la 19.09.2007 la 20.09.2007, iar prin încheierea nr. 419/R/2012 din 05.12.2012 a Curții de Apel București, s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului, în baza disp. art. 148 alin. 1 lit. f Cod pr.penală, reținându-se că inculpatul a săvârșit o infracțiune pedepsită cu închisoarea mai mare de 4 ani și în cauză există probe că lăsarea în libertate a acestuia prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Măsura arestării preventive a fost prelungită și ulterior menținută de instanța investită cu soluționarea cauzei în fond.

Părțile vătămate Ghinescu Emilia și Ghinescu Constantin Robert, mama și respectiv fratele victimei, s-au constituit părți civile cu câte 5.000.000 euro fiecare, reprezentând daune morale.

Judecătoria Pitești, prin încheierea din 14.03.2013 pronunțată în dosar nr. 5152/280/2013, a numit pentru partea vătămată minoră Cioacă Patrick Matei, fiul inculpatului și al victimei, curator special pe avocat Ghimiș Mihai și a stabilit un onorariu provizoriu de 200 lei. Curatorul special în numele părții vătămate minore, s-a constituit parte civilă cu suma de 5.000.000 euro daune morale și 3.000 lei prestație periodică.

Din actele și lucrările dosarului, respectiv acte de cercetare a dispariției victimei, procese verbale de cercetare la fața locului, rapoarte de constatare tehnico-științifică și de expertiză ADN, traseologică, criminalistică și biocriminalistică, acte de căutare a cadavrului, listing convorbiri telefonice, procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice, declarațiile și cazierul inculpatului, declarațiile părților vătămate și declarații de martori, tribunalul a reținut următoarele:

Inculpatul Cioacă Constantin Cristian a fost ofițer de poliție în cadrul Poliției municipiului Brașov – Secția 2 Poliție, iar victima Ghinescu Elodia Marilena a funcționat ca avocat în cadrul Baroului de Avocați Brașov. Din căsătoria inculpatului și victimei a rezultat minorul Cioacă Patrick Matei, născut la data de 20.12.2004.

Datorită neînțelegerilor existente, inculpatul și victima au inițiat relații extraconjugale, inculpatul începând să lucreze la cerere în schimbul 3, motivând superiorilor săi necesitatea de a îngriji minorul, care de fapt, în lipsa părinților de acasă, era îngrijit de martora Teodor Elena, care era angajată ca bonă.

Inculpatul, victima și minorul au locuit în municipiul Brașov, str. Gloriei nr. 10, bl. 328A, ap. 9, județul Brașov, apartamentul fiind cumpărat în baza unui contract de credit bancar luat pe numele inculpatului, deoarece victima nu avea venituri fixe.

Deși inculpatul și victima au încercat să păstreze aparențele unor relații normale, înainte de dispariție victima a discutat cu persoanele apropiate despre decizia sa de a divorța.

Împreună cu martorul Ilie Cristian, victima a efectuat un sejur în Dubai, în perioada 18-26.08.2007, spunându-i inculpatului că deplasarea reprezintă o recompensă a martorei Milandru Maria Daniela, pentru serviciile prestate ca avocat.

După întoarcerea din Dubai, pe data de 27.08.2007, victima a descărcat pe calculatorul familiei 5 fotografii din timpul vacanței, fotografiile pe care inculpatul le-a vizualizat.

În noaptea de 28/29.08.2007, spre dimineață, inculpatul s-a deplasat la domiciliul martorei Dinu (Precup) Diana Cristina, din municipiul Pitești, cu care avea o relație extraconjugală și s-a întors în municipiul Brașov după prânz. În cursul dimineții victima, potrivit listing-ului convorbirilor telefonice ale acesteia, l-a apelat de 7 ori pe inculpat, cerându-i să meargă la biroul de avocatură pentru a discuta despre divorț. Victima a cerut asistentei sale, martora Iosif Niță Raluca Emilia, să plece la domiciliu, pentru a nu asista la discuții.

În jurul orei 18,00, inculpatul și partea vătămată s-au deplasat la domiciliu, unde se găseau partea vătămată minoră și martora Teodor Elena, care a plecat acasă, iar inculpatul și-a îmbrăcat uniforma de polițist, a părăsit domiciliul și l-a contactat pe colegul său, martorul Dincă Silviu Costinel, căruia îi ceruse să facă un schimb de tură, urmând ca martorul să lucreze în locul inculpatului în nopțile de 29/30.08.2007, 30/31.08.2007 și 31.08.2007/01.09.2007; după primirea confirmării telefonice a colegului său, inculpatul s-a deplasat pentru a realiza predarea - primirea bonurilor de combustibil necesare efectuării serviciului, acest lucru făcându-se în incinta unei benzinării din municipiul Brașov.

Ulterior, inculpatul s-a deplasat spre domiciliul martorei Dinu (Precup) Diana Cristina, căreia i-a făcut o vizită neanunțată, inculpatul fiind îmbrăcat în uniformă; după o vizită scurtă de aproximativ o jumătate de oră, inculpatul a plecat spunându-i martorei că este de serviciu.

În jurul orei 02,20, inculpatul a ajuns în domiciliu conjugal, iar pe fondul escaladării conflictului cu victima, inculpatul a lovit-o în mod repetat în dormitorul matrimonial, agresiunea producându-se în spațiul dintre pat și peretele comun al dormitorului cu baia aferentă acestuia. Martorii Chețea Ofelia Tereza și Chețea Sorin, proprietari ai apartamentului nr. 7 din același imobil, au auzit o bufnitură puternică în apartamentul aparținând inculpatului și victimei.

Urmare a agresiunilor exercitate de inculpat asupra victimei, aceasta a decedat, iar în timpul desfășurării acestor evenimente minorul Cioacă Patrick Mihai se afla în domiciliul părinților.

Tribunalul a mai reținut că inculpatul a transportat cadavrul în cada băii principale, unde l-a deposedat pentru a facilita ascunderea acestuia și folosind o geantă de voiaj de dimensiuni mari, pe care victima o cumpărase în timpul vacanței în Dubai și perdeaua de duș din baia aferentă dormitorului, în scopul de a împiedica eventualele scurgeri de sânge, a transportat fragmentele de cadavru în portbagajul autoturismului, iar ulterior, a ascuns cadavrul victimei într-un loc necunoscut.

Din domiciliul comun au dispărut mai multe obiecte, dintre care un cuțit cu lungimea de 25-30 cm, două prosoape, geanta de voiaj și perdeaua de duș nu au mai fost găsite.

În dimineața zilei de joi, 30 august 2007, la ora 08.48, inculpatul a apelat-o pe telefon pe martora Teodor Elena, cerându-i să se grăbească pentru a face bagajul minorului, pentru a fi dus de inculpat la bunicii paterni din municipiul Pitești.

Din depoziția martorei, rezultă că întotdeauna aceasta era anunțată din timp despre deplasările minorului la bunici, iar aceste deplasări se făceau doar la sfârșit de săptămână, vinerea sau sâmbăta, împreună cu victima Ghinescu Elodia Marilena.

În zilele următoare, inculpatul a adunat în saci din polietilenă toate obiectele vizibil sau potențial purtătoare de urme de sânge, produse cu ocazia agresiunii, a

obiecte într-o râpă situată la 4-6 Km de Poiana Braşov pe direcţia Râşnov, unde au fost găsite în 08.10.2007.

Deoarece operaţiunile de spălare a urmelor de sânge de pe suprafaţa peretelui comun dintre dormitorul matrimonial şi baia aferentă nu erau satisfăcătoare, din perspectiva cercetării la faţa locului care avea să se desfăşoare în perioada următoare în apartament, inculpatul a acoperit zonele cu cea mai mare concentrare a urmelor de sânge cu un strat suplimentar de glet şi unul de vopsea lavabilă şi a instalat o nouă perdea de duş în baia aferentă dormitorului.

Inculpatul a prezentat persoanelor cu care intra în contact dovezile găsite de martorul Breazu Marius pe calculatorul familiei, referitoare la vacanţa pe care victima a petrecut-o cu martorul Ilie Cristian în Dubai.

De asemenea, inculpatul a contactat pe martorul Sabo Gheorghe, pentru lucrări de lăcătuşerie, şi a invitat pe martora Milandru Maria-Daniela să se deplaseze împreună cu soţul său în apartamentul inculpatului şi al victimei, pentru a vedea corespondenţa amoroasă a victimei.

Scopul acestui demers, a constatat instanţa de fond, era asigurarea unui curent de opinie nefavorabil victimei, care ar fi justificat ipoteza unei plecări voluntare de la domiciliu, şi deturnarea atenţiei de la varianta uciderii acesteia de către propriul soţ.

Inculpatul a anunţat oficial dispariţia victimei la data de 05.09.2007.

În mod constant, acesta nu a recunoscut săvârşirea infracţiunilor care s-au reţinut în sarcina sa.

Tribunalul a apreciat că activitatea infracţională desfăşurată de inculpat nu are legătură cu sarcinile de serviciu ale acestuia, iar după începerea urmăririi penale în cauză inculpatul a fost transferat într-o funcţie neoperativă la Poliţia Municipiului Piteşti.

Deoarece în cauză nu a fost descoperit cadavrul victimei, iar inculpatul nu a recunoscut săvârşirea faptelor, situaţia de fapt a fost stabilită de prima instanţă pe baza proceselor verbale de percheziţie şi cercetare la faţa locului, rapoartelor de constatare tehnico-ştiinţifică şi de expertiză, a proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice, proceselor verbale de căutare a cadavrului şi declaraţiilor de martori.

Conform disp. art. 63 alin. 1 Cod pr.penală, constituie probă orice element de fapt care serveşte la constatarea existenţei sau inexistenţei unei infracţiuni, la identificarea persoanei care a săvârşit-o şi la cunoaşterea împrejurărilor necesare pentru justa soluţionare a cauzei. Potrivit art. 63 alin. 2 Cod pr.penală, probele nu au valoare mai dinainte stabilită, iar aprecierea fiecărei probe se face în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Astfel, a reţinut prima instanţă, dispoziţiile legale în materie nu dau o valoare superioară uneia sau alteia dintre probe şi nu stabilesc o ierarhie între probele directe şi probele indirecte; în aceste condiţii, au aceeaşi valoare probatorie atât probele directe, cât şi probele indirecte.

În practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, o probă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, poate rezulta dintr-un ansamblu de indicii sau prezumţii necontestate, suficient de grave, precise şi concordante.

Tribunalul a constatat că actele de cercetare la faţa locului, de prelevare a probelor şi percheziţiile s-au efectuat în prezenţa inculpatului şi a martorilor asistenţi şi s-a asigurat prezenţa inculpatului în toate locaţiile în care s-au făcut acte de cercetare, iar în faza de cercetare judecătorească s-a procedat la audierea nemijlocită a inculpatului, a martorilor din acte şi a martorilor propuşi de părţi.

Decesul victimei Ghinescu Elodia Marilena a fost dovedit cu activitățile de căutare a victimei în cadrul procedurii dispariției și în cadrul procedurii urmăririi internaționale; de asemenea, în prezenta cauză victima a fost căutată și pe teritoriul țării.

A rezultat că victima nu a intrat în contact nici cu părinții acesteia și nu s-a mai interesat de minor, deși din declarațiile martorilor audiați rezultă că aceasta a manifestat sentimente puternice de afecțiune față de copil.

Victima a fost căutată în bazele de date ale poliției privind accidentele de circulație, au fost căutate de asemenea persoane și cadavre cu identitate necunoscută și nu a fost identificată ca fiind implicată în vreun accident rutier sau în săvârșirea vreunei fapte penale.

S-a mai constatat că, deși uitase cartea de identitate la un oficiu poștal din Municipiul Brașov, nu a mai solicitat emiterea vreunui act de identitate și, deși avea conturi deschise în rețelele bancare Raiffeisen și Volksbank, victima nu a mai accesat aceste conturi după data dispariției.

S-a reținut de către instanța de fond că, deși a fost dată în urmărire internațională, fiind căutată de rețeaua Interpol în 190 state, precum și de structurile Bisericii Ortodoxe Române, victima nu a fost găsită.

Ambasada Emiratelor Arabe Unite la București, prin adresa nr. 20/7/9-2012 din 13.03.2013, a comunicat faptul că numita Ghinescu Elodia Marilena a obținut viză de intrare în Emiratele Arabe Unite la data de 19.08.2007 și a părăsit această țară la 26.08.2007, dată de la care nu s-a mai înregistrat nicio intrare a acesteia în țara respectivă.

S-a constatat de către instanța de fond că declarațiile martorilor Danciu Ana și Gheorghe Ioan, în sensul că ar fi văzut-o pe victimă după dispariție, nu se coroborează cu nicio altă probă, iar în declarația dată la instanță a doua martoră a susținut că de fapt ar fi asemănat-o pe persoana cu care a călătorit în avion cu victima.

De altfel, în cauză hotărârea judecătorească prin care a fost stabilită data decesului victimei la data de 30.08.2007, instituie, în opinia primei instanțe, o prezumție legală a încetării din viață a victimei.

Faptul că decesul victimei Ghinescu Elodia Marilena s-a datorat săvârșirii unei infracțiuni de omor calificat a fost dovedit cu rapoartele de constatare tehnico-științifică biocriminalistică și raportul de expertiză medico-legală- examen ADN nr. A15/11407/2010 din 25.01.2013, acte întocmite de Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici București, care atestă următoarele: identificarea sângelui victimei pe ușa de acces în dormitorul matrimonial - 9 urme, pe tocul de lemn al ușii dormitorului - o urmă; identificarea sângelui victimei pe mașina de spălat din baia aferentă dormitorului - o urmă, pe gresia și faianța din baia aferentă dormitorului - 6 urme; identificarea a încă 7 urme din sângele victimei pe partea interioară a ușii dormitorului matrimonial și pe o sticlă de parfum aflată pe noptieră în dormitor; identificarea sângelui victimei sub lada de lemn situată pe holul apartamentului, în apropierea ușii de acces în dormitorul matrimonial; găsirea la 08 octombrie 2007, într-o râpă situată la 4.6 Km de Poiana Brașov în direcția Râșnov, a unui număr mare de obiecte din locuința comună a celor doi soți, provenind îndeosebi din dormitorul matrimonial: ambalaje de par fumuri, cărți, reviste, fotografii, caietul de sarcină al victimei, perne decorative etc., din zona cu cea mai mare concentrare a stropilor de sânge; identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum Amarige-Givenchy și pe partea exterioară a unei mănuși chirurgicale, ambele găsite în râpa situată la 4-6 Km de Poiana Brașov, precum și în partea interioară a unui sac din sacii folosiți pentru transportul obiectelor; s-a

stabilit că un fir de păr găsit într-un alt sac din polietilenă îi aparține victimei; identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum 5th Avenue, găsită în râpa situată la 4-6 Km de Poiana Braşov; stabilirea corespondenţei între sticlulele de parfum găsite pe noptiera victimei situată în dormitorul matrimonial, cu ocazia cercetărilor la faţa locului din 05 şi 11 septembrie 2007, şi ambalajele găsite în râpa situată la 4-6 Km de Poiana Braşov; identificarea, pe peretele dintre dormitorul matrimonial şi baia aferentă, a unui număr important de stropi de sânge, dintre care o parte au mai conţinut suficient material genetic în vederea genotipării, aparţinându-i victimei; identificarea sângelui victimei pe cele două plinte din material lemnos existente la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial şi baia aferentă acestuia, pe partea interioară a acestora, precum şi la baza peretelui, la o înălţime de circa 2-3 centimetri; identificarea unei urme de dimensiuni mari - peste 50 de centimetri lungime - de sânge scurs la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial şi baia aferentă acestuia, a cărei genotipare a indicat că este al victimei; a mai fost identificat de asemenea sângele victimei pe o grindă de susţinere, ridicată de sub podeaua dormitorului matrimonial şi s-a identificat sânge pe fragmentele de silicon dintre cada băii principale şi pereţi.

Apartenenţa urmelor de sânge s-a stabilit prin determinarea profilului genetic al urmelor de sânge găsite la faţa locului şi profilului genetic al părinţilor victimei; prin compararea acestor profile genetice s-a stabilit că sângele găsit la faţa locului provine de la o persoană de sex feminin care este fiica naturală a numiţilor Ghinescu Dumitru şi Ghinescu Emilia, iar singura fiică naturală a acestora este victima Ghinescu Elodia Marilena.

Potrivit primei instanţe, decesul victimei ca urmare a activităţii infracţionale a rezultat, de asemenea, din: întreruperea bruscă şi definitivă, în noaptea de 29/30 august 2007, a oricărui contact cu copilul, cu părinţii, cu ceilalţi membri de familie şi cu prietenii, deşi în după-amiaza zilei de 30 august 2007 victima fixase o întâlnire cu mama şi fratele la cabinetul său de avocat; nesolicitarea de către victimă a asistenţei medicale de specialitate în intervalul 29.08.-05.09.2007, în condiţiile în care distribuţia dinamică a urmelor de sânge identificate la locul faptei pledează pentru o agresiune de intensitate mare; rezultatul negativ al verificărilor efectuate la operatorii de transport aerian şi naval cu privire la ipoteza părăsirii ţării de către victimă în perioada apropiată datei dispariţiei; întreruperea bruscă şi definitivă, începând cu data de 30.08.2007, a relaţiilor profesionale, deoarece victima Ghinescu Elodia Marilena manifesta profesionalism şi corectitudine în relaţiile de serviciu, astfel încât ori de câte ori întârzia sau nu putea să-şi onoreze obligaţiile din agenda de serviciu îşi anunţa în timp util asistenta - martora Iosif-Niţă Raluca Emilia, iar în zilele de 30 şi în 31 august 2007, deşi avea stabilite întâlniri cu clienţi la cabinetul său de avocatură, victima nu şi-a mai anunţat asistenta şi nu a mai contactat-o niciodată; utilizarea de către victimă a posturilor de telefonie mobilă pe care le deţinea a încetat în noaptea de 29/30 august 2007, după care telefoanele acesteia au fost închise definitiv; încetarea utilizării de către victimă a conturilor bancare; verificările efectuate la firmele de taxi din municipiul Braşov evidenţiază faptul că victima nu a efectuat nicio comandă în dimineaţa zilei de 30 august 2007, când inculpatul susţine că aceasta ar fi plecat la birou, deşi obişnuia să folosească această modalitate de transport, neavând permis de conducere; starea de sănătate fizică şi psihică a victimei exclude ipoteza încetării bruşte din viaţă dintr-o cauză medicală sau cea a sinuciderii. Această împrejurare este dovedită cu prisosinţă prin coroborarea declaraţiilor persoanelor din anturajul victimei cu declaraţia medicului de familie şi a medicului ginecolog, fiind relevantă

declarația martorei Iosif-Niță Emilia Raluca, potrivit căreia victima nu suferea de nicio boală, nu era depresivă sau suicidară, era „fresh” în fiecare dimineață, rămânea jovială indiferent cât avea de lucru.

Potrivit susținerilor martorului Neacșu Nicolae, victima se liniștise și luase decizia să divorțeze de inculpat. Din declarațiile martorilor Rădulescu Stefan – Avedis, Milandru Maria Daniela și Neacșu Nicolae a rezultat că victima nu l-ar fi părăsit niciodată pe minorul Patrick Matei, deoarece și-a dorit multă vreme să aibă un copil și în orice împrejurare se interesa de situația acestuia.

Între inculpat și victimă existau relații tensionate determinate de vacanța petrecută de victimă în Dubai, împreună cu martorul Ilie Cristian, de reproșurile făcute inculpatului în timpul convorbirilor telefonice din 29.08.2007 și din discuțiile referitoare la divorț și partaj.

S-a reținut, de asemenea, de către instanța de fond că victima avea relații bune cu persoanele cu care intra în contact, inclusiv cu clienții.

Potrivit tribunalului, locul săvârșirii infracțiunilor de către inculpat a fost domiciliul conjugal și nu a existat niciun indiciu că în apartament au pătruns alte persoane.

Din declarațiile inculpatului, coroborate cu listing-ul convorbirilor sale telefonice, s-a mai reținut, că în noaptea de 29/30 august 2007, acesta s-a întors la domiciliu, unde a găsit-o pe victimă și pe minorul Patrick Matei; acest fapt se coroborează și cu declarația martorei Teodor Elena și cu datele rezultate din perchezițiile informatice, iar din acest moment victima nu a mai fost văzută.

Inculpatul a procedat la spălarea urmelor de sânge de la nivelul pardoselii și al peretelui comun al dormitorului matrimonial cu baia de serviciu, semne privind spălarea urmelor de sânge de pe pardoseală au fost observate sub scrinul din holul de lângă dormitor, acestea conținând sânge diluat și impurități, care au fost create în urma spălării gresiei din hol, surplusul din lichidul de spălare împreună cu substanța spălată migrând în zonele marginale, potrivit raportului de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fata locului nr. 242954 din 01.09.2008, întocmit de Serviciul Criminalistic - Inspectoratul de Poliție al Județului Brașov.

Vizualizând peretele menționat în lumină albastră cu lungimea de undă cuprinsă între 430-470 nm cu filtru de contrast, s-au observat urmele de scurgere a unor lichide, specifice spălării; operațiunea de spălare a fost confirmată și de urmele existente sub dușumea, reprezentate de cruste ale unor substanțe folosite în construcții, ce au fost diluate în lichid și ulterior s-au uscat, iar compoziția acestor cruste evidențiază elemente chimice ce au fost regăsite în compoziția straturilor de vopsea lavabilă ale peretelui, amestecate cu impurități.

Tribunalul a mai reținut că acțiunea de spălare nu a dat rezultate satisfăcătoare, astfel că inculpatul a aplicat un strat suplimentar de glet și unul de vopsea lavabilă în zona inferioară a peretelui comun al dormitorului matrimonial cu baia de serviciu.

Analizele fizico-chimice au pus în evidență o succesiune de cinci straturi în zona menționată: amorsa, glet, vopsea lavabilă, glet, vopsea lavabilă. Asupra stratului interior de vopsea lavabilă s-a intervenit printr-o operație de frecare, acestuia lipsindu-i aspectul poros identificat la stratul exterior și având o nuanță de culoare mai diminuată.

Instanța de fond a constatat că, din planșa foto întocmită cu ocazia cercetării la fata locului din 7 noiembrie 2012, s-a observat că în spatele plintei de la baza

peretelui, precum și pe șapa din beton, vopseaua acoperă parțial depozitul de sânge, ceea ce conduce la concluzia fermă că stratul de vopsea lavabilă a fost aplicat ulterior scurgerii sângelui de pe zid, sub dușumea.

Semnele unei lucrări recente de zugrăvire pot fi observate deja pe planșa foto întocmită cu ocazia cercetării la fața locului din 05.09.2007.

Martorele Teodor Elena și Serian (Moldoveanu) Luminița Georgeta au arătat că urmele de vopsea de pe plinte nu au existat înainte de data dispariției victimei; de asemenea martora Teodor Elena declară că inculpatul avea vopsea păstrată pentru eventuale reparații, pe care le realiza personal.

Inculpatul a adunat în saci din polietilenă de culoare neagră toate obiectele care puteau să se murdărească cu sângele victimei, atât în timpul agresiunii, cât și în timpul operațiilor de transfer al cadavrului în baia principală, de tranșare și de pregătire pentru transport în vederea ascunderii (ambalaje de parfumuri, cărți, reviste, fotografii, caietul de sarcină al victimei, perne decorative, etc).

O bună parte din aceste obiecte se aflau în dormitorul matrimonial, în zona dintre pat și baia de serviciu. Obiectele au fost aruncate într-o râpă situată la 4-6 Km de Poiana Brașov pe direcția Râșnov, în apropierea unei alveole de refugiu auto, într-o zonă utilizată pentru depozitarea diferitelor gunoaie și resturi de materiale de construcții, fiind găsite la 08.10.2007.

Obiectele au fost împrăștiate pe o suprafață cu lungimea de circa 80 de metri, iar în punctul cel mai îndepărtat raportat la calea de comunicații auto a fost găsită uniforma de polițist a inculpatului. Locul exact în care a fost găsită uniforma este singurul din zona în care au fost împrăștiate obiectele aruncate, în care o persoană, indiferent de înălțime, nu poate fi văzută de la liziera pădurii, dinspre parcare. În plus, modul în care au fost așezate cele două piese ce fac parte din uniforma de polițist exclud categoric posibilitatea ca aceasta să fi fost trasă în acel loc de animale sau ca poziționarea să fie rezultatul acțiunii unor factori naturali.

Cu aceeași ocazie, în râpă a fost găsită și o pereche de chiloți bărbățești ai inculpatului, apartenența fiind stabilită în urma analizării materialului genetic existent pe aceștia.

Bunurile din râpă au fost recunoscute de către martorele Teodor Elena și Serian (Moldoveanu) Luminița Georgeta și de părțile civile Ghinescu Emilia și Ghinescu Constantin-Robert, stabilindu-se că acestea provin din apartamentul soților Cioacă-Ghinescu.

Toate aceste argumente, în opinia tribunalului, exclud varianta uciderii victimei de către o altă persoană.

Aruncarea în râpă a obiectelor găsite la 08.10.2007 a fost realizată de inculpat în două tranșe, iar înainte de a anunța oficial dispariția victimei, inculpatul a montat o perdea nouă de duș în baia aferentă dormitorului, pentru a o înlocui pe cea veche, folosită la transportul segmentelor de cadavru; înlocuirea perdelei, după 29 august 2007 și înainte de cercetarea la fața locului, rezultă din declarația martorei Teodor Elena și din planșa foto, în care mai pot fi observate cutele specifice unei despachetări recente.

Potrivit declarației martorei Ionescu (Zaharia) Raluca Caterina, audiată prin comisie rogatorie internațională la urmărirea penală, inculpatul avea obiceiul să o agrezeze fizic pe victimă.

La data de 30.08.2007, după ascunderea primelor urme ale infracțiunii, inculpatul a contactat-o telefonic pe martora Teodor Elena, bona minorului, spunându-i

despre decizia de a-l duce pe copil la părinții paterni; inculpatul, după ce martora a pregătit pe minor, i-a spus că nu este cazul să-l însoțească.

În ziua de 02.09.2007, inculpatul a invitat la domiciliul său pe martorul Breazu Marius, ofițer de poliție care a accesat căsuța de poștă electronică a victimei, după care inculpatul a încercat să manipuleze persoanele din anturajul său, încercând să-și creeze o imagine de victimă; astfel, i-a dat martorului Iosif Niță Liviu Marian un plic conținând relația extraconjugală a victimei. Într-o convorbire telefonică avută cu partea civilă Ghinescu Emilia la data de 07.09.2007, inculpatul agitat i-a spus soacrei sale că nu o să o mai vadă niciodată pe Elodia, nici vie nici moartă.

La 14.09.2007, inculpatul l-a rugat pe martorul Răhăian Marin să anunțe pe administratorul blocului să treacă în apartamentul inculpatului o singură persoană la întreținere, susținând că minorul este la bunici, iar despre victimă nu a amintit nimic.

Distribuția dinamică a stropilor de sânge identificați pe pereți, pe ușă, în baie aferentă dormitorului și pe obiectele de pe noptieră indică o acțiune de intensitate mare, comisă cu intenție de inculpat, constând în loviri repetate, iar pumnul inculpatului, în deplasarea sa, a realizat distribuția stropilor din sângele victimei la o înălțime mai mare.

Din actele de constatare tehnico-științifică, tribunalul a mai constatat că agresiunea s-a realizat în dormitorul matrimonial în spațiul dintre pat și peretele comun cu baie aferentă acesteia, inclusiv cu spațiul de acces în baie, iar după finalizarea agresiunii, având ca rezultat moartea victimei, corpul acesteia a rămas o vreme întins la podea, cu capul lipit de peretele dintre dormitor și baie, iar sângele victimei s-a scurs sub podea.

Au fost identificate urme de sânge ale victimei pe mocheta din portbagajul autoturismului inculpatului, pe tocul pistolului acestuia, pe capacul și suportul cotierei față a autoturismului.

Depesarea cadavrului victimei, în opinia primei instanțe, rezultă din identificarea unei urme dinamice creată prin stropire cu sânge, aparținând victimei, pe tocul ușii, pe partea laterală stânga față de intrare în dormitorul matrimonial, pe hol, pe o parte a siliconului dintre cada băii principale și pereți, prin dispariția din apartament a unui cuțit de bucătărie cu o lungime de 25-30 cm, a perdelei de duș, a două prosoape și a unei genți de voiaj de mari dimensiuni, aceste obiecte fiind găsite în râpă împreună cu alte bunuri din apartament; de asemenea, în râpă a fost găsit colacul de toaletă aparținând copilului, care în mod obișnuit era ținut în baie principală a apartamentului, iar opțiunea aruncării și acestui obiect indică împrăștierea sângelui pe o suprafață mare a băii principale.

Rezultă astfel, a reținut tribunalul, că în speță cadavrul victimei a fost transportat de inculpat din dormitor în baie principală a apartamentului, unde s-a procedat la depesarea acestuia, iar ulterior inculpatul a procedat la ascunderea rămășițelor pământești ale victimei.

Inculpatul a avut o atitudine nesinceră, negând săvârșirea celor două infracțiuni. Atitudinea nesinceră a acestuia a rezultat inclusiv din proba administrată la urmărirea penală cu testul poligraf, din refuzul inculpatului de a efectua o nouă testare de acest fel și comunicarea telefonică făcută martorei Mătu Carmen, când inculpatul i-a spus acesteia că la cercetarea la fața locului s-au găsit urme de sânge în locuință și urmează să se găsească astfel de urme și în autoturism.

Instanța de fond a reținut, că, astfel, din actele și lucrările dosarului rezultă învinovățenia inculpatului în ce privește săvârșirea celor două infracțiuni.

În drept, a apreciat prima instanță, faptele inculpatului Cioacă Constantin Cristian, care în data de 29/30.08.2007 și-a ucis soția, victima Ghinescu Elodia Marilena, a deposedat cadavrul și a ascuns rămășițele pământești, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de omor calificat, prev. și ped. de art. 174 rap. la art. 175 alin. 1 lit. c Cod penal, și de profanare de morminte prev. și ped. de art. 319 Cod penal.

Potrivit deciziei nr. 35/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție- Secțiunile Unite, se rețin în concurs cele două infracțiuni în cazul în care inculpatul a urmărit ascunderea faptei de omor calificat, prin dezmembrarea sau incinerarea cadavrului. Deoarece din actele și lucrările dosarului rezultă că inculpatul a urmărit să ascundă săvârșirea infracțiunii de omor calificat și pentru acest motiv a procedat la deposedarea cadavrului victimei, s-au reținut cele două infracțiuni în concurs real, potrivit disp. art. 33 lit. a cod penal.

Referitor la cererile părților civile Ghinescu Emilia și Ghinescu Constantin Robert, de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prev. și ped. de art. 174 rap. la art. 175 alin. 1 lit. c Cod penal în infracțiunea prev. și ped. de art. 174 rap. la art. 176 alin. 1 lit. a Cod penal, respectiv în infracțiunea prev. și ped. de art. 174 rap. la art. 175 alin. 1 lit. a și c Cod penal, tribunalul a constatat că acestea sunt nefondate, deoarece din nicio probă a dosarului nu rezultă că inculpatul a săvârșit infracțiunea de omor prin cruzimi sau că ar fi acționat cu premeditare, în scopul de a produce victimei suferințe mult mai mari decât cele pe care le implică suprimarea violentă a vieții, iar deposedarea cadavrului întrunește elementele constitutive ale unei alte infracțiuni, respectiv a infracțiunii de profanare de morminte. Din modalitatea de săvârșire a infracțiunii de omor calificat și din împrejurările cauzei nu rezultă faptul că inculpatul a chibzuit asupra modului de săvârșire a acestei infracțiuni și că acesta a efectuat acte materiale de pregătire.

Constatând că în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de omor calificat și profanare de morminte, atât sub aspectul laturii obiective cât și sub aspectul laturii subiective, făcându-se astfel dovada acțiunilor materiale desfășurate și a intenției în săvârșirea celor două infracțiuni, tribunalul a dispus condamnarea inculpatului. La individualizarea pedepselor ce au fost aplicate, s-au avut în vedere criteriile generale de individualizare prev. de art. 72 Cod penal, respectiv gradul de pericol social al faptelor săvârșite, modalitatea de săvârșire a acestora, urmările produse, limitele de pedeapsă prevăzute de lege și elementele ce caracterizează persoana inculpatului.

Tribunalul a constatat că faptele săvârșite de inculpat prezintă un grad de pericol social ridicat, iar urmările produse sunt foarte grave, constând în suprimarea vieții, dezmembrarea și ascunderea cadavrului.

Inculpatul este cunoscut fără antecedente penale, nu a recunoscut săvârșirea celor două infracțiuni și a încercat, potrivit convorbirii telefonice din 18.09.2007, să o influențeze pe martora Teodor Elena să nu coopereze cu organele de urmărire penală.

În raport de aceste elemente, instanța de fond a dispus condamnarea inculpatului pentru fiecare infracțiune, contopirea pedepselor, cu aplicarea unui spor de pedeapsă de un an și executarea în condiții de detenție a pedepsei principale rezultante.

De asemenea, s-a dispus respingerea cererii de revocare a măsurii arestării preventive și menținerea stării de arest preventiv a inculpatului, deoarece motivele care

au impus luarea acestei măsuri determină în continuare privarea de libertate a inculpatului.

Astfel, a reținut instanța de fond, inculpatul a săvârșit o infracțiune pedepsită cu închisoarea mai mare de 4 ani și în cauză există probe că lăsarea în libertate a acestuia prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, aspect ce rezultă din gravitatea faptelor săvârșite și urmările acestora și nu s-au schimbat temeiurile avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive.

Perioada de arestare preventivă reprezintă un termen rezonabil, iar celelalte măsuri preventive restrictive de drepturi sunt insuficiente. Instanța de fond a constatat, că temeiurile care au justificat luarea măsurii arestării preventive a inculpatului se mențin, iar lăsarea în libertate a acestuia este de natură să lezeze valorile specifice unei societăți democratice.

Totodată, tribunalul a dedus perioada de reținere și arest preventiv.

În ce privește latura civilă a cauzei, a reținut că acțiunile civile formulate sunt admisibile în parte, părțile civile suferind un prejudiciu moral determinat de acțiunea ilicită a inculpatului, care a ucis pe fiica, sora și respectiv mama părților civile, a deposedat cadavrul și a ascuns rămășițele pământești, lăsând astfel pe părțile vătămate, constituite părți civile, fără o persoană apropiată, fără posibilitatea îndeplinirii ritualurilor religioase privind înmormântarea persoanei decedate și de a se reculege la mormântul acesteia, dar sumele solicitate cu titlu de daune morale sunt exagerate și, astfel, tribunalul a dispus obligarea inculpatului la echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro daune morale către mama și fiul victimei, și la echivalentul în lei al sumei de 50.000 euro către fratele victimei, aceste sume fiind diferențiate în raport de gradul de rudenie a părților civile.

Partea vătămată minoră Cioacă Patrick Matei se află în stare de nevoie, deoarece nu mai beneficiază de sumele de bani pe care le aloca victima pentru întreținerea acesteia, iar în prezent este elev în ciclul gimnazial.

Potrivit adresei nr. 5663/30.04.2013 a Administrației Finanelor Publice Brașov, în anul 2007 victima a realizat un venit de 20.372 lei, pe primele 6 luni, iar din relațiile comunicate de Casa de Asigurări a Avocaților – Filiala Brașov, prin adresa nr. 733/22.04.2013, în perioada februarie-iunie 2007, veniturile realizate de victimă sunt: 2120 lei în luna februarie, 2340 lei în luna martie, 2380 lei în luna aprilie, 2360 lei în luna mai, 3150 lei în luna iunie.

La stabilirea cuantumului prestației periodice, s-au avut în vedere veniturile pe care le realiza victima, modul în care acestea erau utilizate în timpul vieții, pentru sine, casă și copilul minor, precum și necesitățile părții civile minore, dispunându-se astfel obligarea inculpatului la o prestație periodică de 880 lei lunar, începând cu data de 30.08.2007 și până la încetarea stării de nevoie.

Cu privire la măsurile asigurătorii, având în vedere dispozițiile legale în materie, cererile părților civile și relațiile comunicate de Consiliul Local al Municipiului Brașov prin adresa din 18.04.2013, s-au reținut următoarele:

Conform disp. art.163 alin.1 Cod pr.penală, măsurile asigurătorii se iau în cursul procesului penal de procuror sau instanța de judecată prin instituirea unui sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile având ca scop asigurarea reparării pagubei produse prin infracțiuni; în speță se impune luarea măsurilor asigurătorii pentru asigurarea plății despăgubirilor civile, având în vedere obligarea inculpatului la plata daunelor morale și a prestațiilor periodice lunare.

Pentru aceste motive, s-a menținut măsura sechestrului asigurător instituit de organul de urmărire penală asupra imobilului situat în municipiul Brașov, str. Gloriei, și s-a instituit sechestrul asigurător asupra imobilului situat în municipiul Brașov, str. Iuliu Maniu.

Totodată, inculpatul a fost obligat și la cheltuieli judiciare către stat, efectuate atât în cursul urmăririi penale, cât și al judecății.

Împotriva acestei sentințe au formulat apel Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș, inculpatul Cioacă Constantin Cristian, părțile civile Ghinescu Emilia, Ghinescu Robert Constantin și partea civilă minoră Cioacă Patrick-Matei, prin curatorul special avocat Ghimiș Mihai Cristian, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Parchetul a criticat sentința pentru netemeinicie, sub aspectul cuantumului pedepsei aplicate inculpatului Cioacă Cristian Constantin. S-a considerat că, în raport de gradul sporit de pericol social al celor două infracțiuni, de modalitatea concretă în care acesta a săvârșit faptele deduse judecății, pedeapsa aplicată este prea blândă.

Cu prilejul susținerii apelului, procurorul de ședință a invocat și principiul aplicării legii penale mai favorabile, considerând că este mai blândă legea nouă, reprezentată de dispozițiile noului Cod penal (art. 188 rap. la art. 199 alin. 1 comb. cu art. 177 lit. b din noul Cod penal respectiv art. 383 alin. 1 din același cod, cu aplicarea art. 39 lit. b din noul Cod penal), sub aspectul limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunile de care este acuzat inculpatul.

Totodată, conform art. 12 din Legea nr. 187/2012, în raport de legea nouă identificată ca fiind lege penală mai favorabilă, a solicitat să-i fie aplicată inculpatului și pedeapsa complementară prevăzută de art. 66 lit. a), b), d), e), f), n), o) din noul Cod penal, vizând și interdicția de a lua legătura cu părțile civile majore sau de a se afla în locuri în care acestea locuiesc ori își desfășoară activitatea și, de asemenea, pedeapsa accesorie obligatorie, conform art. 65 alin. 1 din noul Cod penal, cu referire la aceleași drepturi menționate.

Partea civilă Cioacă Patrick Matei, prin curatorul special, a criticat sentința în primul rând pentru netemeinicie, în sensul că în mod greșit prima instanță nu a acordat integral despăgubirile civile sub forma prestațiilor periodice și sub forma daunelor morale.

Totodată, a apreciat că în mod nelegal s-a dispus plata prestației periodice până încetarea stării de nevoie, deși solicitase plata acesteia de la momentul săvârșirii faptei și până la majoratul său sau până la terminarea eventualelor studii într-o formă de învățământ.

Părțile civile Ghinescu Emilia și Ghinescu Robert Constantin au criticat sentința pentru nelegalitate și netemeinicie, susținând că faptei săvârșite de inculpat, care a avut drept consecință moartea victimei Ghinescu Elodia, i s-a dat o greșită încadrare juridică. S-a arătat că în cauză sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 174 rap. la art. 176 lit. a Cod penal anterior (omor deosebit de grav săvârșit prin cruzimi), sau, într-o apărare subsidiară, s-a susținut încadrarea juridică prev. de art. 174, rap. la art. 175 lit. a și c Cod penal anterior, (omor calificat săvârșit cu premeditare, asupra soțului sau unei rude apropiate), invocând și faptul că inculpatul a săvârșit fapta și din interes material.

De asemenea, au criticat sentința primei instanțe sub aspectul greșitei individualizări judiciare a pedepselor aplicate inculpatului, solicitând majorarea acestora

la maximul special prevăzut de lege, apreciind însă că legea penală mai favorabilă este reprezentată de dispozițiile noului Cod penal (art. 189 lit. a, b, h rap. la art. 199 cu aplicarea art. 77 lit. b din noul Cod penal, respectiv art. 333 din noul Cod penal, iar în subsidiar, art. 188 rap. la art. 199 din noul Cod penal, respectiv art. 383 din noul Cod penal).

Totodată, au solicitat admiterea în totalitate a acțiunilor civile, atât sub aspectul daunelor materiale, cât și sub cel al pretențiilor morale, arătând că solicită despăgubiri nu numai în nume propriu, ci și în calitate de moștenitori ai părții civile Ghinescu Dumitru, care a decedat pe parcursul procesului.

În termen legal a declarat apel și inculpatul **Cioacă Cristian Constantin**, criticând sentința pentru nelegalitate și netemeinicie și, în esență, susținând că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor ce i se rețin în sarcină.

În apelul său, inculpatul a reiterat aceleași critici ca în primă instanță, referitoare la încălcarea normelor de procedură, ce atrage drept sancțiune **nulitatea absolută a urmăririi penale**, solicitând, în esență, restituirea cauzei la procuror, pentru refacerea actului de sesizare, dar și pentru refacerea urmăririi penale.

Inculpatul a arătat că prima instanță a aplicat greșit dispozițiile art. 300 alin. 1 și 2 Cod pr.penală, fiind încălcate dispozițiile art. 263 și art. 264 Cod pr.penală, referitoare la limitele și conținutul rechizitoriului, solicitând a se constata că instanța nu a fost legal sesizată, fapt ce presupune restituirea cauzei la procuror.

Se susține că urmărirea penală este nelegală, pentru că unele probe administrate până când cauza a fost preluată de procuror s-au efectuat de către un organ incompetent, încălcându-se astfel dispozițiile art. 209 alin. 3 Cod pr.penală, față de circumstanțele cauzei și în raport de încadrarea juridică dată infracțiunii de omor calificat.

S-a invocat nelegalitatea actului de sesizare, întrucât urmărirea penală lipsește sau este incompletă, fiind bazată pe „dovezi care intră sub incidența art. 64 alin. 2 Cod pr.penală privind ilegalitatea administrării mijloacelor de probă”, fapt ce echivalează cu lipsa unei anchete complete și efective, rechizitoriul cuprinzând acuzații generale, contrar dispozițiilor art. 260 și art. 263 Cod pr.penală.

În dezvoltarea acestei critici, s-a arătat că sesizarea instanței nu este făcută potrivit legii, iar probele pe care se întemeiază sunt ilegale, pentru următoarele motive:

-s-a încălcat grav dreptul la apărare al inculpatului, întrucât i-a fost adusă la cunoștință învinuirea în lipsa avocatului ales;

-recoltarea pretinselor probe s-a făcut în faza actelor premergătoare, înainte de începerea urmăririi penale, de către un organ de urmărire penală ce nu avea competența funcțională de a instrumenta urmărirea, într-o cauză de omor sesizată a fi săvârșită de un polițist cu calitatea de organ de cercetare al poliției judiciare, nefiind incidente în cauză dispozițiile legale privind delegarea;

-prelevarea și ridicarea acestor probe cu prilejul cercetării la fața locului s-a realizat ilegal, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 104 Cod pr.penală referitor la autorizarea percheziției (nu au existat mandate de percheziție cu ocazia cercetărilor, cu excepția celei din 19 septembrie 2007), cât timp inculpatul a fost scos din spațiul supus investigației, pentru a merge în alte locații;

-ridicarea probelor biologice este ilegală din perspectiva art. 107 alin. 4 Cod pr.penală, privind existența eșantionului dublu și predarea duplicatului sigilat inculpatului;

- la dosarul cauzei există cereri formulate de inculpat, la 12 februarie 2008, apoi la 13 august 2009, prin care a solicitat ca apărătorul său ales să fie chemat la efectuarea actelor de urmărire penală, drept procesual care nu a fost respectat până la preluarea dosarului în 2012 de cei doi procurori care au întocmit rechizitoriul, deși era obligatoriu, potrivit dispozițiilor art. 171, 172 Cod pr.penală, în cauză fiind incidentă sancțiunea nulității absolute prev. de art.197 alin.2 Cod pr.penală;

-nu s-a explicat prezența preșului din baie în râpă, câtă vreme el a fost ridicat din apartamentul conjugal de organul judiciar pentru expertizare, ceea ce justifică pe deplin varianta plantării acelor bunuri de către persoane interesate, organe judiciare sau părți civile;

-căutarea în țară a soției inculpatului s-a făcut prin dispozitivul ADE 650, demascată de un procuror european în fața unei curți de judecată din Londra, ca fiind un fals grosolan, aspect de notorietate încă din anul 2010;

-actele medico-legale, ca probe esențiale în ceea ce privește infracțiunea de omor, fie nu există, fie nu au valoare juridică, fiind emise de o instituție care nu avea competența funcțională prevăzute de lege pentru efectuarea actului, inculpatul susținând, în esență, că singurul organism de specialitate competent, conform Legii nr.459/2001, pentru aprobarea O.G. nr.1/2000, era Serviciul de Medicină Legală Județean Brașov, iar nu I.N.M.L. „Mina Minovici” București;

-nu s-au făcut investigații ample menite a găsi victima, atât în cadrul procedurii dispariției, cât și în cadrul procedurii urmăririi internaționale, toate acestea echivalând cu o anchetă incompletă, pentru că victima nu a fost căutată prin Interpol ca persoană în viață, procedura folosită fiind întemeiată pe art. 97 din Convenția Schengen, care prevede dreptul persoanei căutate de a decide difuzarea sau nu a datelor referitoare la locul în care se găsește

-nu a fost dată valoare probatorie unor înscrisuri, respectiv certificatul medical emis în perioada 3 – 7 iulie 2007 privind concediul medical acordat soției și cererea de amânare pentru una din cauzele în care victima Elodia Ghinescu avea mandat de reprezentare în instanță, în calitate de avocat în dosarul nr. 1385/197/2006 al Judecătoria Brașov, cu termen de judecată la 6 septembrie 2007, precum și împuternicirea avocațială care, de asemenea, purta semnătura Elodiei Ghinescu;

-nu au fost depuse la dosar anumite probe importante, respectiv agenda de lucru ridicată de la cabinetul de avocatură aparținând Elodiei Ghinescu, transcrierile convorbirilor telefonice interceptate de către procuror în perioada 2007 – 2008 (dovada existenței lor rezultă din lucrările dosarului nr. 98/P/2008 al DIICOT Brașov), nu a fost administrată, deși a fost încuviințată, proba solicitată de apărare privind efectuarea de verificări la centrele sociale și lăcașurile de cult, nu s-au efectuat verificări pertinente și complete în legătură cu implicarea ofițerilor SPP (Ilie Cristian și Zăbavă Dan) în relația cu soția sa, iar în plus, cei doi martori au fost audiați de procuror în lipsa jurământului, așa cum prevăd imperativ dispozițiile art.85 Cod pr.penală

În legătură cu criticile anterior expuse, inculpatul a mai susținut că au fost omise probe ce puteau susține apărarea sa, fiind înaintate numai cele în acuzare, cu încălcarea art. 262-264 Cod pr.penală anterior, nerespectarea obligației de a înainta instanței rechizitoriul împreună cu dosarul cauzei constituind cazul de nulitate absolută prevăzut de art.197 Cod pr.penală anterior, cu consecința restituirii dosarului către organul care a întocmit actul de sesizare, în vederea refacerii acestuia, conform art. 300 Cod pr.penală, anterior.

Potrivit apărării inculpatului, sancțiunea pentru încălcarea normelor legale în cursul urmăririi penale este prevăzută și de dispozițiile art.332 alin. 2 Cod pr.penală anterior, respectiv restituirea pentru refacerea urmăririi penale, fiind dovedit cazul de nerespectare a dispozițiilor privitoare la sesizarea instanței și fiind încălcat dreptul la apărare.

Totodată, inculpatul a invocat **nelegalitatea și netemeinicia hotărârii primei instanțe**, criticând actele procedurale efectuate în cursul judecării de fond și solicitând, în principal, desființarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, iar în subsidiar, achitarea pentru ambele infracțiuni, întrucât faptele nu există.

Inculpatul a susținut că hotărârea atacată este lovită de sancțiunea nulității absolute, pentru încălcarea normelor de procedură, invocând următoarele aspecte:

-hotărârea nu îmbracă forma cerută de lege, impusă de art. 356 Cod pr.penală anterior, întrucât nu descrie în concret fapta, nu cuprinde o examinare a probelor care au stat la baza condamnării și nici o analiză a acestor probe raportat la criticile formulate în apărarea inculpatului, nefiind examinate și motivate înlăturarea probelor propuse în apărare și, respectiv, aspectele de nelegalitate a mijloacelor de probă, conform art.64 Cod pr.penală;

-hotărârea nu cuprinde motivarea respingerii cererii de restituire a cauzei la organul de urmărire penală, în vederea refacerii urmăririi penale, ci doar mențiunea că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 332 Cod pr.penală;

-hotărârea nu cuprinde motivarea privind respingerea cererii de administrare de probe, arătându-se doar că acestea ar fi neconcludente și neutile soluționării cauzei, contrar dispozițiilor legale interne și ale Convenției Europene pentru Drepturile Omului, referitoare la efectuarea unei anchete efective și la respectarea dreptului la apărare;

- judecătorul de fond nu s-a pronunțat asupra cererii de adresare a unor întrebări preliminare Curții de Justiție a Comunității Europene de la Luxembourg și nu a motivat în niciun mod soluția de respingere a acestei cereri, făcând o confuzie gravă între sesizarea C.J.C.E. , pe de o parte, și cererea de investire a Curții Europene, pe de altă parte, aceasta din urmă fiind distinctă și neformulată, de altfel, în cauză;

-judecătorul de fond a declarat închisă cercetarea judecătorească, fără a parcurge această etapă, în condițiile în care nu a fost audiată martora Teodor Elena și nu a fost executat mandatul de aducere a acesteia, conform dispozițiilor legale;

-hotărârea primei instanțe este lovită de nulitate absolută, întrucât a fost pronunțată după ce judecătorul cauzei a fost recuzat și, ulterior, s-a abținut, iar hotărârile pronunțate asupra recuzării și abținerii nu erau definitive la data de 25 iunie 2013 (când s-a declarat încheiată cercetarea judecătorească și au început dezbaterile pe fond), aceste hotărâri fiind, la rândul lor, lovite de nulitate absolută, pentru nerespectarea dispozițiilor art. 310 și art.358 Cod pr.penală, referitoare la pronunțarea hotărârii în ședință publică și a dispozițiilor privind soluționarea incidentelor procedurale de către completul de judecată cu numărul imediat următor din aceeași materie, potrivit Hotărârii nr.387/2005 a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești;

-judecătorul fondului nu a soluționat cererea de revocare a măsurii arestării preventive cu privire la care la 8 iunie 2013 instanța de recurs a dispus casarea cu trimitere spre rejudecare, soluționându-se cu ocazia rejudecării cauza doar sub aspectul verificării arestării preventive în condițiile art. 300/2 și art.160/b Cod pr.penală anterior;

- hotărârea atacată nu cuprinde soluția cu privire la cererea de acordare a daunelor materiale solicitate de partea civilă, dar nici motivarea cu privire la acordarea parțială a daunelor morale către părțile civile;

- se impune desființarea sentinței, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare la instanța de fond, motivată și prin existența unei nulități constând în punerea în discuția părților a schimbării încadrării juridice din omor calificat în omor deosebit de grav prin cruzimi, fără ca judecătorul fondului să acorde un termen pentru pregătirea apărării, ceea ce în fapt și drept constituie o încălcare a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare al inculpatului;

- în legătură cu cererea de schimbare a încadrării juridice, s-a susținut și faptul că a fost în mod greșit respinsă ca nefondată de tribunal, în condițiile în care era inadmisibilă, în raport de faptul că a fost formulată de partea civilă, contrar dispozițiilor art.301 Cod pr.penală.

Inculpatul a criticat și unele hotărâri interlocutorii, considerându-le nelegale, astfel:

-încheierea din data de 10 iunie 2013, criticată întrucât a fost pronunțată de alt judecător, care a preluat fără nicio împuternicire legală cauza (după ce a admis cererea de abținere a judecătorului investit cu soluționarea fondului, fără a exista proces verbal cu privire la repartizarea cererii de abținere conform dispozițiilor legale) pentru a proceda la rejudecarea, după casarea cu trimitere în recurs, asupra măsurii arestării preventive;

-încheierea din data de 25 iunie 2013 din ședința cuprinzând dezbaterile pe fond în cauză și prin care s-a amânat pronunțarea, criticată întrucât nu s-au respectat dispozițiile legale privitoare la redactare, nu cuprinde motivele ce au stat la baza deciziilor judecătorului fondului față de cererile soluționate în ședință, nu a fost pronunțată în ședință publică și, respectiv, nu a fost adus la cunoștința părților dreptul de exercitare a căii de atac.

Cu privire la fondul acuzațiilor, inculpatul a susținut că dovezile invocate în sprijinul acestora sunt lipsite de conținut, reiterând faptul că mijloacele de probă sunt obținute ilegal, iar prima instanță a pronunțat o hotărâre de condamnare doar pe bază de prezumții, deși certitudini existau numai în beneficiul apărărilor formulate de inculpat, în esență în sensul că soția sa este încă în viață, fiind doar dispărută în străinătate.

Inculpatul a mai criticat sentința primei instanțe, arătând că aceasta nu a avut un propriu raționament, care să fie desprins din probatoriul administrat nemijlocit în faza cercetării judecătoreștii. Din nicio probă nu rezultă modalitatea de comitere a pretinselor fapte și toate conduc la concluzia dispariției victimei undeva în străinătate.

Totodată, potrivit inculpatului, în rechizitoriu s-a insistat asupra unor aspecte de fapt (referitoare la relația tensionată dintre soți, relații extraconjugale, perpetuarea sentimentului de frustrare, existența unui conflict care escalada în mod constant, degenerarea relației soților în certuri frecvente, însoțite de manifestări violente, schimbarea de către soție a modalității de alocare a veniturilor realizate, împrejurările plecării în Dubai a soției, împrejurările uciderii soției, depesării cadavrului acesteia și transportării fragmentelor de cadavru, lipsa cușitului, a două prosoape, a unei genți de voiaj și a perdelei de duș din apartament, modul de zugrăvire a pereților din apartament, spălarea acestor pereți, lipsa unui rând de chei de la ușa de acces în apartamentul soților, aruncarea în etape a obiectelor în râpă, cu referire la preșul din baia aferentă dormitorului

matrimonial, întârzierea în anunțarea dispariției soției de către inculpat, etc.), care nu ar fi susținute în niciun fel și care ar fi chiar contrazise de declarațiile martorilor audiați.

Inculpatul a mai susținut că nu poate desprinsă, din rapoartele de constatare tehnico-științifică și din cele de expertiză, concluzia că soția sa a fost victima unei infracțiuni de omor, comisă în noaptea de 29/30.08.2006 în împrejurările expuse în rechizitoriu, deoarece, în esență, în rapoartele respective ipotezele și concluziile expuse sunt bazate pe aspecte probabile, iar nu certe. Totodată, în unele lucrări de specialitate s-a precizat că nu poate fi stabilit mecanismul de creare a urmelor descoperite și ridicate din apartament, că nu poate fi stabilită vechimea exactă a urmelor de sânge.

O altă apărare a vizat contaminarea probelor de la fața locului, sens în care inculpatul a susținut că acestea nu au fost ridicate corespunzător, cercetarea nu s-a efectuat profesionist, susținându-se că au fost descoperite în 2012, prin cercetare la fața locului, urme care nu fuseseră descoperite în 2007, după cum nu ar fi fost aplicate conform procedurii sigilii pe plicurile cu probele analizate prin rapoartele de constatare tehnico-științifice din 2007.

Totodată, există rapoarte dispuse și efectuate înainte începerii urmăririi penale ori care menționează numere de lucrări ce nu există sau, după caz, care nu stabilesc profilul genetic al persoanelor vizate, respectiv prin care se constată că materialul genetic nu este suficient pentru genotipare, rapoartele de constatare tehnico-științifică conținând multiple concluzii probabile, doar ipotetice. În esență, se invocă existența inadvertențelor din cadrul tuturor lucrărilor științifice efectuate, care, susține inculpatul, ar ridica semne de întrebare referitor la corectitudinea efectuării acestora, precum și la deontologia profesională a celor care le-au efectuat.

Inculpatul a subliniat că nu există cadavru, după cum nu există niciun act medico-legal care să constate decesul (hotărârea judecătorească prin care s-a confirmat pe cale administrativă acest aspect, neputând avea caracter de probă cu privire la deces, în accepțiunea legii penale) ori care să prezinte concluzii științifice privind cauza decesului, leziuni care să conducă la acest rezultat, modalitatea de producere și gravitatea acestora, după cum nu există probe tehnico - științifice de natură criminalistică ori traseologică din care să rezulte în mod rezonabil modalitatea de cauzare a leziunilor și corespondența criminalistică și logico-juridică dintre aceasta și urmele pretins a fi găsite la locul săvârșirii faptei, cercetat, de altfel, necorespunzător.

Instanța de fond trebuia să aibă în vedere aspectele ce confirmă nevinovăția inculpatului, respectiv să administreze probe pertinente pentru a se aprecia cu privire la infracțiunile de care este acuzat, precum și să dea acestuia posibilitatea să-și facă eventualele apărări, întrucât majoritatea probelor cerute i-au fost respinse.

Pornind de la principiul că niciuna din probe nu are valoare prestabilită, susține că, în afara unei singure expertize medico-legale – examen ADN - care nu lămurește împrejurările necesare elucidării cauzei, celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale (rapoartele de constatare tehnico-științifică biocriminalistică și criminalistice, declarațiile martorilor, declarațiile părților civile, cercetările la fața locului) nu au putut aduce lămuriri care să înlăture dubiul, iar acesta profită, fără îndoială, inculpatului.

În faza judecății în apel, părțile au depus noi înscrisuri și au fost audiați inculpatul, respectiv părțile civile majore Ghinescu Emilia și Ghinescu Robert Constantin.

Totodată, la cererea reprezentantului parchetului și a părții civile minore, a fost audiată martora Teodor Elena.

La cererea părților civile majore a fost audiat martorul Cristoloveanu Nicolae, pe latură civilă.

De asemenea, s-au administrat și probe propuse de inculpat, sens în care s-au solicitat și s-au depus la dosar relații suplimentare emise de către Administrația Financiară Brașov, Inspectoratul de Poliție Județean Brașov, BRD – Group Societe Generale și Banca Volksbank, Centrul de Cooperare Polițienească Internațională – Biroul Național Interpol, Aeroporturile Otopeni și Băneasa din România și Serviciul Român de Informații, Institutul de Criminalistică al I.G.P.R.- Serviciul de Biocriminalistică și Serviciul de Analize Fizico – Chimice.

La solicitarea inculpatului, instanța de apel a procedat și la audierea martorului Zabara Daniel, respectiv la audierea în aceeași calitate a numiților Dascălu Radu (comisar șef de poliție la IPJ Brașov, care a participat la cercetări la fața locului în calitate de criminalist și a efectuat rapoarte de constatare tehnico-științifică), respectiv Marinoaica Gabriela (comisar de poliție în cadrul IPJ Argeș, psiholog și specialist în tehnica poligraf).

Totodată, instanța de apel a admis și cererile inculpatului de a fi prezentate anumite obiecte reprezentând mijloace materiale de probă (preș/preșuri de culoare crem), respectiv de a se viziona DVD-ul conținând înregistrarea video de la stația Peco Petrom.

În cursul judecății în apel, instanța a dispus, față de cererea și apărările inculpatului, efectuarea unei expertize medico-legale – examen ADN de către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, precum și completarea cu relații suplimentare și clarificări a raportului de constatare tehnico – științific nr. 77311 din 17.09.2007, întocmit pe parcursul urmăririi penale de Institutul de Criminalistică al I.G.P.R.

La cererea inculpatului, a mai fost întocmită o expertiză criminalistică grafică de către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Brașov.

În baza rolului său activ, instanța a propus și din oficiu administrarea altor probe, pentru verificarea susținerilor acuzării, dar și ale apărării, sens în care au fost audiați martorii Mătu Carmen Maria, Niță Emilia Raluca, Breazu Marius Sebastian, Serian (fostă Moldoveanu) Luminița Georgeta, și s-au solicitat, în vederea efectuării expertizei criminalistice grafice încuviințate inculpatului, înscrisuri originale de la notari publici și de la serviciile publice comunitare de pe raza județului Brașov, spre a servi drept scripte de comparație.

Instanța a încuviințat și audierea martorilor Chețea Ofelia Tereza și Chețea Ionel Sorin, la solicitarea procurorului, însă audierea nu a putut fi realizată, martorii fiind plecați și stabiliți în străinătate, fără a li se cunoaște domiciliul.

A fost încuviințată, la cererea inculpatului, și audierea martorei Mardare Dumitra, care nu s-a putut realiza întrucât persoana propusă ca martor nu a putut fi identificată.

Examinând apelurile formulate și hotărârea atacată, prin prisma motivelor și criticilor expuse de părți, a actelor și lucrărilor dosarului și a ansamblului materialului probatoriu administrat, și procedând în conformitate cu dispozițiile art. 417 Cod

procedură penală ce reglementează efectul devolutiv al apelului, Curtea reține următoarele:

I. Urmărirea penală

Referitor la critica vizând nulitatea urmăririi penale și a actului de sesizare a instanței, prin care se tinde la restituirea cauzei la parchet pentru refacerea urmăririi penale și a rechizitoriului, conform art. 300 și art. 332 alin. 2 Cod procedură penală anterior, este de observat în primul rând că inculpatul invocă în esență motive comune pentru a justifica aplicarea ambelor instituții procedurale, iar acestea, după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, nu își mai găsesc aplicabilitate în faza judecătii.

În prezent, dispozițiile art. 346 alin. 3 Cod procedură penală prevăd verificarea în procedura camerei preliminare a aspectelor vizând legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, restituirea cauzei la parchet putându-se dispune doar în situații mult limitate de legiuitor, care nu sunt incidente în cauză: a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul legal, dacă această neregularitate atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecătii; b) s-au exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; c) procurorul solicită restituirea cauzei sau nu comunică în termenul legal dacă menține trimiterea în judecată, după sancționarea unor încălcări procedurale în cursul urmăririi penale.

Analizând însă criticile, chiar prin prisma cerințelor legale la momentul efectuării actelor procedurale, Curtea constată că restituirea cauzei la procuror se putea dispune potrivit vechiului Cod de procedură penală pentru două motive: restituirea în vederea refacerii rechizitoriului, potrivit art. 300 alin. 2 Cod pr. penală, și restituirea pentru refacerea urmăririi penale, în temeiul art. 332 Cod pr. penală.

Conform art. 300 alin. 1 Cod pr. penală anterior, verificările instanței cu privire la rechizitoriu nu puteau viza decât actul propriu zis (rechizitoriul), îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege în ceea ce privește conținutul actului de sesizare și respectarea art. 264 alin. 3 Cod pr. penală.

Or, din examinarea rechizitoriului nr. 1249/P/2007 din 30 ianuarie 2013, emis de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiției, Curtea constată că nu există temeiuri pentru a concluziona că nu au fost respectate „dispozițiile privitoare la sesizarea instanței”, aceasta fiind făcută prin rechizitoriul întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 262, art. 263 și art. 264 Cod pr. penală anterior (referitoare la condițiile de formă și de conținut).

Prin urmare, rechizitoriul fiind întocmit cu respectarea condițiilor de formă și de conținut prevăzute în art. 262-264 Cod pr. penală, la momentul emiterii lui, nici instanța de fond nu putea dispune restituirea dosarului la procuror în vederea refacerii, pentru motivele invocate de inculpat, care nu se circumscriu celor la care se referă art. 300 C.pr. penală anterior.

De altfel, nu s-ar putea dispune restituirea cauzei la parchet, întrucât nu sunt întrunite nici condițiile prevăzute de art. 346 alin. 3 lit. a noul Cod procedură penală referitoare la rechizitoriu.

Cât privește restituirea cauzei la parchet pentru refacerea urmăririi penale, în temeiul art. 332 Cod procedură penală anterior, niciunul dintre motivele expuse de